

DE VLOEK VAN KAPITEIN BLACK JACK

Rob Maayen

Overzicht personages.

Tekstrollen:	j / m
Tom O'Malley	j
Pim	j
Tina	m
Grace O'Malley	m
Kapitein Black Jack	j
Stuurman Baliekluiver	j / m
Scheepskok Scheurbuik	j / m
Scheepsmaatje Galgenaas	j / m
Gids	j / m
Museumbezoekers no. 1,2,3	j / m
Hoteldirecteur/directrice	j / m
Jurylid Jenny Klaagman	m
Jurylid Paul Plugger	j
Jurylid Karel Droogstoppel	j

Figuranten :	
Stamgasten Piratenqueen	j / m
Extra museumbezoekers	j / m
Publiek talentenjacht	j / m
Playbackgroepen	j / m

Een groot deel van de rollen kan zowel door jongens als meisjes worden gespeeld. Hiervoor zijn soms kleine aanpassingen in de tekst nodig. Ook kan gebruik gemaakt worden van dubbelrollen (zeker bij de figuranten). Voor de juiste sfeer in verschillende scènes zijn figuranten noodzakelijk (aantallen naar eigen inzicht en mogelijkheden).

DE VLOEK VAN KAPITEIN BLACK JACK

SCÈNE 1: de herberg ('s avonds)

Het decor bestaat uit het wat rommelige interieur van een oude herberg. In het midden staat een stevige rechthoekige tafel, enigszins schuin naar het publiek gericht. Aan weerszijden van de lange kant van de tafel staat een lage bank.

Op de achtergrond is een flinke schouw zichtbaar, opgebouwd van ruwe steenblokken. Deze schouw kan in het platte vlak worden uitgevoerd of als ruimtelijk zetstuk. Het zetstuk kan gemaakt worden van een aantal flinke kartonnen dozen met dezelfde afmetingen. Op elkaar gestapeld en vastgelijmd kan de voorzijde beschilderd worden als schouw. Het geheel is verder aan te kleden d.m.v. (twee) grote kandelaars met daarin (brandende) kaarsen en een haardvuur.

De achterzijde en zijkanten van de dozen kunnen beschilderd worden met decorafbeeldingen die nodig zijn in andere scènes. Tijdens de scènewisselingen hoeft dan alleen maar de juiste afbeelding naar het publiek te worden gedraaid.

Boven de schouw hangt een groot portret van een stoere vrouwelijke zeerover: Grace O'Malley. Ze is gekleed in een wijde bloes met daarover een hesje. Op haar hoofd draagt ze een grote zwarte hoed met een brede rand en een sierlijke veer. Ze is gewapend met sabel en pistool.

Het interieur kan verder aangevuld worden met allerlei scheeps- en zeeroversattributen (bijvoorbeeld vlaggen, netten, wapens, lampen). Deze attributen kunnen bevestigd of geschilderd worden op grote rechthoekige panelen. Als deze panelen juist boven de vloer opgehangen worden, zijn ze tweezijdig te gebruiken. Bij een volgende scène kunnen ze snel omgedraaid worden voor een nieuw decor.

Aan de rechterzijde, op de voorgrond, moet in ieder geval een grote zeemanskist of hutkoffer staan.

Op de voorgrond hangt aan een standaard een sierlijk bord met de naam van de herberg: "*The Piratequeen*".

Bij aanvang van de scène zit een aantal stamgasten aan de gelagtafel in het midden. Ze zijn eenvoudig gekleed als vissers of zeelui (respectievelijk met wollen mutsen en dikke truien of petjes en streepjes blouses). De gezette waard komt regelmatig van rechts op en deelt bedrijvig grote pullen bier uit. Hij draagt een schone voorschoot en een hemd met opgestroopte mouwen. Over zijn schouder hangt een bont gekleurde theedoek, waarmee hij herhaaldelijk zijn voorhoofd afveegt.

De stemming zit er goed in. De scène kan geopend worden door een ruige zeemansdans en/of het zingen van een stoer zeemanslied (bijvoorbeeld "My bonnie is over the ocean").

Na het eventuele optreden proosten de gasten opnieuw luidruchtig. Op de achtergrond klinkt zachtjes het geluid van donder en bliksem. De waard loopt bezorgd naar de deur en kijkt naar buiten. Even later komt hij hoofdschuddend terug. Hij slaat met een pollepel op een pan om aandacht vragen. Het rumoer in de herberg verstomt.

Waard: (luid)

Mensen, er komt een noodweer opzetten. Jullie kunnen beter zo vertrekken als je nog droog thuis wilt komen. Als afscheid geef ik nog een rondje van de zaak.

Het aanbod wordt met luid gejuich ontvangen. Er klinken kreten als: "Hoera voor Tom O'Malley" en "Lang leve The Piratequeen". De waard vult nog een keer de pullen, zetten de gasten eventueel een vrolijk afscheidslied in.

Daarna groeten de gasten de waard hartelijk en verlaten luidruchtig de herberg. De waard zwaait hen vrolijk na.

Waard: (luid)

Bedankt ! Ik zou maar voortmaken als ik jullie was. Wel thuis !

Vervolgens sluit hij de deur en kijkt tevreden rond.

Waard: (zuchtend)

Wat een rust ineens....

Hij begint de herberg op te ruimen; de bierpullen wegbrengen, tafel schoonmaken en tot slot de vloer vegen. Tijdens het werk neuriet/fluit hij af en toe de melodie van het afscheidslied. Het geluid van de donder en bliksem wordt ondertussen sterker, gevolgd door stromende regen. De waard schudt zijn hoofd

Waard: (bezorgd)

Tjonge, wat een hondenweer...Er zal wel niemand meer komen...

Hij denkt even na.

Waard: (beslist)

Laat ik voor de zekerheid de stormlantaarn buiten hangen. Je weet maar nooit...

Hij pakt een grote lantaarn en steekt de kaars/de pit aan. Hij hangt hem duidelijk zichtbaar aan de voorzijde van het toneel op. Vervolgens gaat hij weer verder met zijn werk.

Vanuit de zaal komen nu twee kinderen op: Pim en Tina. Ze zijn vlot gekleed, daaroverheen (natte) poncho's. Hun bagage zit in rugzakken. Bij het licht van hun zaklampen bestuderen ze een landkaart. Het kost hen moeite om boven het geluid van het noodweer uit te komen.

Pim: (luid)

Volgens de kaart moet hier ergens die herberg liggen !

Ze laten het licht van hun zaklampen kriskras door de zaal gaan. Tenslotte schijnen ze in de richting van het toneel.

Tina: (opgewonden)

Daar ! Een licht !

Pim: (luid)

Dat moet "The Piratequeen" zijn.

Tina: (angstig)

Laten we opschieten ! Het onweer is nu vlakbij....

Ze haasten zich naar het podium en bellen aan (of bonzen op de deur van de herberg). De waard kijkt verbaasd op van zijn werk.

Waard: (verbaasd)

Vreemd...nog zo laat gasten....

Hij opent haastig de deur. De kinderen stappen binnen, doen hun capuchons af en schudden zich droog.

Waard: (vriendelijk)

Welkom in "The Piratequeen" ! Ik zeg altijd: hoe later de avond, hoe mooier het volk.

Pim schudt de waard stevig de hand.

Pim: (flink)

Ik ben Pim.

Hij wijst op zijn zus.

Pim: (galant)

En dit is mijn zus Tina.

De waard schudt Tina eveneens hartelijk de hand.

Waard: (hartelijk)

Aangenaam jongelui...Mijn naam is Thomas O'Malley. Maar iedereen noemt me gewoon Tom.

De kinderen werpen elkaar een veelbetekenende blik toe.

Pim: (kordaat)

Kunnen wij hier overnachten ?

Waard: (vriendelijk)

Natuurlijk ! Maar ga eerst lekker bij de haard zitten om wat op te drogen. Ik maak ondertussen warme chocolademelk.

De waard sloft weg. De kinderen doen hun regenkleding uit en installeren zich bij de open haard (of eventueel aan de tafel). Ze kijken opgewonden om zich heen.

Pim: (enthousiast)

Gave tent, hè ! Moet je al die zeeroversspullen zien.

Ze maken een rondje door de gelagkamer en bekijken samen verschillende attributen. Tenslotte komen ze terug bij de haard met daarboven het portret van Grace O'Malley.

Pim: (beslist)

Dit moet Grace O'Malley zijn, de Ierse piratenkoningin.

Tina kijkt in de richting van de keuken.

Tina: (fluisterend)

De waard heet ook O'Malley. Zou hij soms familie van haar zijn ?

Op hetzelfde moment (let op de timing !) komt de waard weer binnen. Hij draagt een dienblad met 3 mokken.

Waard: (luid)

Jazeker ! En ik ben er trots op !

De kinderen kijken alsof ze betrappt zijn.

Waard: (uitnodigend)

Maar nu eerst warme chocolademelk.

Ze gaan met z'n drieën aan de gelagtafel zitten. Ieder neemt een mok. De waard stoot met zijn mok de andere twee aan.

Waard: (hartelijk)

Proost !

Hij neemt een flinke slok en de kinderen volgen zijn voorbeeld. Ze beginnen onmiddellijk te hoesten en te proesten.

Waard: (ondeugend)

Ik heb er een flinke scheut rum in gedaan om weer warm te worden...

De kinderen vegen de tranen uit hun ogen en nemen nu kleinere slokjes.

Waard: (nieuwsgierig)

Zo, vertel me nu maar eens wat twee jongelui zo laat op de avond nog in deze streken doen ?

Pim: (enthousiast)

We maken een studiereis over zeeroverij in Ierland !

De waard kijkt aangenaam verrast.

Pim: (verontschuldigend)

We wilden eigenlijk vanmiddag al in deze herberg aankomen.

Tina: (zielig)

Maar we raakten de weg kwijt en werden toen overvallen door het noodweer.

Waard: (zuchtend)

Dat komt vaker voor in deze uithoek van Ierland...

(belangstellend)

Een studiereis over zeeroverij ?...

(enthousiast)

Jullie zijn hier aan het goede adres !

Hij springt op en gaat midden in de gelagkamer staan.

Waard: (theatraal)

Dit is de herberg die Grace O'Malley heeft gekocht om haar laatste jaren door te brengen. Na een leven vol avonturen en verdriet kwam ze hier eindelijk tot rust.

Tina: (belangstellend)

Wat was het voor een vrouw ?

De waard loopt naar de haard en staart een tijdje naar het portret. Dan haalt hij liefdevol wat stofjes weg.

Waard: (mijmerend)

Een prima kapitein, die de kust op haar duimpje kende... Een vechtersbaas met wie niet te spotten viel... Maar ook een toegewijde moeder die waakte over haar kinderen...

(trots)

Weet je dat ze zelfs bij de koningin Elizabeth van Engeland op bezoek is geweest ?

Beide kinderen knikken instemmend.

Pim: (zelfverzekerd)

Om gratie te vragen voor de onrechtvaardige behandeling van haar familie.

Waard: (waarderend)

Juist ! En met succes. Ze werd vrijgesproken van alle aanklachten.

(dromerig)

Ja, met grootmoeder Grace viel niet te spotten als het om haar familie ging...

Nog steeds niet trouwens...

De kinderen kijken verbaasd. De waard draait grinnikend zich om.

Waard: (fluisterend)

Als er familieproblemen zijn, verschijnt haar geest hier om hulp te bieden...

(luchtig)

Misschien zien jullie haar nog wel een keer...

De kinderen reageren blij verrast en klappen opgewonden in hun handen.

Pim: (enthousiast)

Wat zou ik graag de geesten van échte piraten willen ontmoeten !

Tina: (enthousiast)

Dit is echt een gave herberg !

De waard maakt een hoffelijk buiginkje.

Waard: (dromerig)

Het wordt pas écht gaaf, als ik alles in oude stijl kan laten opknappen. Ik wil er ook graag een museum bij over zeeroverij in Ierland.

De waard laat zijn schouders hangen.

Waard: (spijtig)

Maar ja,...ik heb te weinig geld...

Voorlopig blijft het bij het aankopen van wat kleine dingen.

Hij loopt naar de grote hutkoffer op de voorgrond en wenkt de kinderen dichterbij.

Waard: (enthousiast)

Deze kist heb ik gisteren nog op een veiling gekocht. Hij schijnt van een beruchte zeerover te zijn geweest...

Pim: (nieuwsgierig)

Wie dan ?

Waard: (nonchalant)

Dát konden ze me niet vertellen...Bekijken jullie die kist maar eens goed. Ik heb er nog geen tijd voor gehad.

Als je me nodig hebt, ben ik in de keuken.

De waard sloft weg. De kinderen knielen bij de kist neer. Ze beginnen de kist nauwkeurig te onderzoeken. Pim bekijkt de zijkanten en de achterkant. Tina blaast het stof van het deksel weg, wat het nodige gehoest en geproest tot gevolg heeft. Ze buigt zich voorover en bestudeert een plekje ter hoogte van het slot. Vervolgens pakt ze een zakdoek, spuugt erop en begint verwoed te poetsen.

Pim: (nieuwsgierig)
Heb je wat ?

Tina gaat ijverig verder

Tina: (puffend)
Misschien ...Hier staat iets...Ik kan het bijna lezen...
(spellend)
B...J...

Pim: (teleurgesteld)
Alleen BJ ? Meer niet ?

Tina: (peinzend)
Het lijkt me een afkorting...Van een naam waarschijnlijk...

Pim haalt zijn schouders op en tilt met enige inspanning het deksel op. Beide kinderen trekken een vies gezicht.

Tina: (gruwend)
Wat een muffe lucht !

Beiden buigen zich nieuwsgierig voorover en kijken in de kist.

Tina: (teleurgesteld)
Jammer, helemaal leeg !

Pim kijkt nadenkend in de kist en dan naar de buitenkant. Daarna nog eens in omgekeerde volgorde. Hij houdt zijn gespreide duim en wijsvinger langs de onderste rand, alsof hij iets opmeet.

Tina: (verwonderd)
Wat doe jij vreemd !

Pim: (peinzend)
Er klopt iets niet...De bodem aan de binnenkant lijkt hoger...

Ze kijken elkaar ineens verrast aan.

Tina: (aarzelend)
Zou er soms...

Pim: (vol spanning)
...een dubbele bodem in zitten !

Pim buigt zich opnieuw in de kist en klopt met zijn vuist op de bodem.

Pim: (opgewonden)
Klinkt hol.

Hij rommelt en zet duidelijk kracht. Hij zakt puffend terug op de grond.

Pim: (verbeten)
Hij zit vast...Ik heb iets scherp nodig !

Tina: (gejaagd)
Wacht, mijn zakmes.

Ze haalt haastig een zakmes uit haar broekzak tevoorschijn, klapt het open en overhandigt het aan Pim. Die duikt weer in de kist. Hij begint verwoed te wrikken, ondersteund met allerlei bijgeluiden. Ineens schiet de bodemplaat los en tuimelt hij achterover. Hij krabbelt overeind en legt de bodemplaat voorzichtig naast zich neer. Beiden willen tegelijkertijd in de kist kijken en stoten daarbij pijnlijk met hun hoofden tegen elkaar. Nadat ze even over de pijnlijke plek hebben gewreven kijken ze opnieuw nieuwsgierig in de kist.

Pim: (verbaasd)
Wow !

Tina: (opgewonden)
Dit moet Tom zien !

Ze springt op en rent in de richting van de rechter coulissen.

Tina: (luid)
Tom, kom eens gauw ! We hebben iets gevonden !

De waard komt haastig van rechts op. Hij staart naar de bodemplaat.

Waard: (fronsend)
Hebben jullie mijn kist geslóópt ?

Pim: (gejaagd)
We hebben een dubbele bodem ontdekt !

Tina: (opgewonden)
Moet je kijken wat er in ligt !

De waard buigt zich voorover. Zijn gezicht drukt grote verwondering uit. Voorzichtig haalt hij twee voorwerpen naar boven: een flessenscheepje en een kleine rol perkament. Het scheepje in de fles is een oud zeilschip, liefst een driemaster. Deze flessenscheepjes zijn kant-en-klaar te koop in bijvoorbeeld souvenirwinkels. Ook kan een houten scheepsmodel of een plastic bouw pakket in een plastic fles geschoven worden. Neem hiervoor een plastic flesje van bronwater (0,5 ltr.) en snijd met een hobby mes de bodem eraf. Breng in de fles een laagje blauwe boetseer klei aan of een laag papier die als zeeoppervlak moet dienen. Lijm het scheepsmodel stevig hierop vast.

Wanneer het interieur van de fles klaar is, kunnen de bodem en de fles in elkaar geschoven worden en vastgelijmd . De snijlijn eventueel camoufleren met een versiering. Sluit de hals van de fles af met een flinke, roodgeverfde kurk of stop, die gemakkelijk te verwijderen is. Het is handig om het flessenscheepje te laten rusten in een kleine houten standaard.

Het rolletje perkament kan gemaakt worden van dik papier op A4-formaat. Druk eerst het benodigde gedicht op het papier af ! (zie verderop in de tekst) Daarna de randen enigszins beschadigen met scheuren en inkepingen. Het papier krijgt een oud uiterlijk door het enkele uren in een bak met sterke thee te leggen en vervolgens droog te föhnen. Het rolletje wordt bijeengehouden door een (rood) lint.

De waard neemt beide voorwerpen mee naar de gelagtafel. Samen met de kinderen bekijkt hij nauwkeurig het flessenscheepje.

Waard: (vol bewondering)

Wat een práchtig flessenscheepje ! Moet je kijken naar al die details...

Ze buigen zich alledrie nog dichter naar het flessenscheepje toe.

Tina: (enthousiast)

Je kunt zelfs de kapitein aan het roer zien staan !

Pim: (turend)

Hier op de boeg staat de naam van het schip...

(spellend)

Me-du-sa.

Hij schiet overeind en grijpt zijn zus bij de schouders.

Pim: (opgewonden)

Medusa ! Dat was het vlaggenschip van kapitein Black Jack !

Tina: (nadrukkelijk)

Black...Jack... De letters B.J. op de kist. Het klopt precies !

De waard kijkt niet-begrijpend van de één naar de ander.

Waard: (hoofdschuddend)

Zo, jullie hebben er blijkbaar verstand van. Wat weten jullie van die Black Jack ?

Pim: (zelfverzekerd)

Het was één van de beruchtste zeerovers uit de 16de eeuw. Met zijn schip de Medusa overviel hij Spaanse schepen in het Caribische gebied.

Waard: (bedachtzaam)

Wat is er van hem terechtgekomen ?

Tina: (spijtig)

Dat weet niemand...Tijdens één van zijn rooftochten zijn hij en zijn bemanning spoorloos verdwenen. Ook de Medusa is nooit meer gezien...

Waard: (peinzend)

Vreemd verhaal...Maar misschien vertelt deze rol perkament ons meer.

Hij blaast het stof van de rol en maakt voorzichtig het lint los. Heel bedachtzaam ontrolt hij het document. Hij loopt naar de voorzijde van het toneel, met de kinderen in zijn kielzog. Als hij begint te lezen verraadt zijn gezicht grote inspanning. Diep in gedachten verzonken mompelt hij zo nu en dan wat onverstaanbaars en schudt met zijn hoofd. De kinderen wachten eerst braaf af. Als het te lang duurt, trekt Tina hem tenslotte aan zijn mouw.

Tina: (ongeduldig)

Wat stáát er nou !

Waard: (verstrooid)

De originele tekst is in het Spaans. Gelukkig heeft iemand ooit de betekenis in het oud-Engels erbij gekrabbeld. Luister maar...

Hij leest langzaam met de nodige haperingen de tekst op de rol voor.

Waard: (spellend)

*Gegroet lezer,
Zie hier kapitein Black Jacks straf;
verdoemd tot eeuwig blijven varen
op de golven in dit glazen graf,
om ons voor zijn kwaad te sparen.
Zover de tijden reiken
telt de zware roversschuld.
De vloek zal enkel wijken
als drie wensen zijn vervuld:
de diamanten ogen laten stralen
in het ooit geschonden gezicht,
het bloedgeld als losprijs betalen
en eerlijk werk moet worden verricht.
Laat nooit de verzegeling verbreken
die de Medusa gevangen houdt,
want is het onheil eenmaal uitgeweken,
zal dat door eenieder worden berouwd*

De waard krabt zich op het hoofd.

Waard: (hulpeloos)

Snappen jullie er wat van ?

De kinderen schudden ontkennend het hoofd. De waard herhaalt hoofdschuddend nog enkele delen van het gedicht op wisselende toon.

Waard: (zuchtend)

Ik geef het op !

Hij legt wat geërgerd de rol naast het scheepje op tafel.

Waard: (beslist)

Morgen is er weer een dag. Ik heb jullie kamers intussen klaargemaakt. Slaap lekker !

Hij wijst uitnodigend naar de rechterzijde van het toneel. Tina maakt direct aanstalten om te vertrekken.

Tina: (hartelijk)

Welterusten Tom en bedankt voor alles !

De waard wuift vriendelijk terug en begint de gelagkamer op te ruimen. Pim blijft gebiologeerd naar het scheepje in de fles staren. Zijn zus stoot hem aan en trekt hem tenslotte mee naar de coulissen.

Pim: (verstrooid)

Goedenacht Tom.

De waard grinnikt en zwaait met zijn theedoek. De kinderen verlaten via de rechterzijde het toneel. De waard kijkt hen glimlachend na.

Waard: (waarderend)

Leuke kinderen...en pienter ook !

Hij pakt het flessenscheepje op en bekijkt het nog eens zorgvuldig.

Waard: (vol bewondering)

Wat een prachtstuk...Het verdient een ereplaatsje in de gelagkamer...

Hij kijkt zoekend om zich heen en zijn blik valt al gauw op de schoorsteenmantel. Hij zet het scheepje voorzichtig neer onder het schilderij en bekijkt vervolgens op een afstandje het resultaat.

Waard: (tevreden)

Heel fraai...Grootmoeder Grace zal het zeker waarderen...

De waard geeuwt nadrukkelijk en rekt zich lekker uit.

Waard: (zelfspot)

Ook voor jou is het bedtijd Tom O'Malley...

Hij sloft naar de rechterzijde van het toneel. Juist voordat hij het toneel verlaat, kijkt hij nog eens inspecterend rond. Dan knikt hij tevreden.

Waard: (met hoger stemgeluid)

Slaap lekker Tom.

(met eigen geluid)

Ja, dank je !

Vol binnenpret verlaat hij het toneel. De gelagkamer ligt er verlaten bij. Het rolletje perkament is op de tafel achtergebleven ! Het licht flink dimmen. Eventueel een spot richten op de schouw met het schilderij en het flessenscheepje. Op de achtergrond is het geluid van onweer en regen nog zwak te horen.

SCÈNE 2: de herberg (na middernacht)

Het decor, de belichting en de achtergrondgeluiden zijn hetzelfde als in de voorafgaande scène. De gelagkamer ligt er bij aanvang van de scène verlaten bij. Na een tijdje klinken 2 zware klokslagen. Vrijwel direct daarna verschijnen Pim en Tina aan de rechterkant van het toneel.

Tina: (geïrriteerd)

Ik ben hartstikke moe ! Wat ben je nou van plan ?

Pim kijkt onderzoekend rond in de gelagkamer en ontdekt het flessenscheepje op de schouw.

Pim: (dromerig)

Ik móet het flessenscheepje nog een keer zien...

Hij loopt als in een trance naar de schouw en pakt het flessenscheepje eraf. Hij gaat op de tafel zitten en bekijkt het flessenscheepje van alle kanten. Tina gaat met tegenzin zitten en pakt zuchtend het rolletje perkament van de tafel. Ze leest het nog eens moeizaam door. Vervolgens haalt ze een notitieboekje en een pen tevoorschijn en begint ijverig te schrijven. Pim kijkt glazig naar haar.

Pim: (afwezig)

Wat doe je ?

Tina: (mompelend)

Ik probeer de vertaling van de spreuk op te schrijven...Je weet maar nooit waar het goed voor is...

(ingespannen)

Hoe waren die laatste regels ook al weer...?

(hortend)

Laat nooit...de verzegeling verbreken...die de Medusa gevangen houdt....

Pim kijkt zijdelings naar zus, die vol aandacht verder schrijft. Zijn gezicht krijgt een sluwe uitdrukking. Hij draait stiekem aan de stop van het flessenscheepje.

Tina: (spellend)

...want is het onheil...eenmaal uitgeweken...

Pim trekt plotseling met kracht aan de stop van de fles, zodat die losschiet. Op hetzelfde moment klinkt een hevig donderslag en drijft er vanuit de rechtercoulissen eventueel een flinke laag mist / rook de gelagkamer binnen. Let goed op de timing !

De kinderen deinzen achteruit naar de linkerkant. Ze staren met ontzetting naar de rechterkant.

Tina: (stamelend)

...zal dat door eenieder worden berouwd...

Vanuit de rechtercoulissen springt onverwachts kapitein Black Jack tevoorschijn. Hij heeft krijgshaftige, maar ook zwierige uitstraling. Op zijn hoofd draagt hij een zwarte hoed met een pluim. Hij is gekleed in een lange zwarte jas, een witte blouse, een zwarte kniebroek met gestreepte sokken en eventueel een rode sjerp om zijn middel. Eén oog is bedekt met een zwart ooglapje. Zijn bewapening bestaat uit een korte sabel en een paar pistolen. Hij stormt in uitgelaten stemming naar de voorzijde van het toneel.

Black Jack: (luid)

Vrij ! Er zijn weer kapers op de kust !

Hij trekt zijn sabel en zwaait er hakkend en stekend mee in het rond. De kinderen wijken steeds verder terug. Pim verschuilt zich achter zijn zus. Hij heeft het flessenscheepje nog steeds in zijn hand geklemd.

Black Jack: (luid)

Vrij ! Hijs de bloedvlag !

Tijdens zijn aanval draait hij naar de linkerzijde en ziet dan ineens de kinderen staan. Hij staakt zijn woeste bewegingen en staart de kinderen dreigend aan.

Tina: (stotterend)

Mijn hemel,...Black Jack...

Black Jack komt langzaam dichterbij en richt de punt van zijn sabel op Tina's keel.

Black Jack: (sissend)

Kapitein Black Jack voor jullie, miezerige mossels !

(minachtend)

En wie mogen jullie zijn ?...

Tina slikt hoorbaar.

Tina: (stotterend)

Ik ben T-T-Tina...en dit is mijn broer P-P-Pim.

Pim komt iets achter haar rug vandaan en knikt instemmend. Black Jack laat zijn sabel wat zakken en beloert hen van alle kanten.

Black Jack: (dreigend)

En wie heeft mij uit die vervloekte fles bevrijd ?

Pim draait zich stilletjes om en probeert weg te sluipen. Zijn zus grijpt hem echter beet en duwt hem naar voren. Hij blijft met knikkende knieën voor Black Jack staan. Deze neemt met een zwierig gebaar zijn hoed af en maakt een diepe buiging.

Black Jack: (schijnheilig)

Ik ben je voor eeuwig dankbaar...

Hij komt overeind, zet zijn hoed weer op en begint te grinniken.

Black Jack: (vals)

Nou ja, dat is wel érg lang...

Hij lacht overdreven hard.

Black Jack: (gemeen)

Vertrouw nooit een zeerover op zijn woord...

Hij loert naar Pim en zijn oog valt op het flessenscheepje. Met een snelle beweging grist hij het uit zijn handen en bekijkt het liefkozend.

Black Jack: (sentimenteel)

Ach, mijn Medusa... Wat een schip...

(lyrisch)

Als ze met volle zeilen voor de wind ging, kon geen ander schip haar bijhouden.

Bij zwaar weer ging geen zee haar te hoog.

Iedere vijand sloeg de schrik om het hart als ze vuur spuwde uit al haar kanonnen.

Hij veegt sniffend van ontroering tranen weg uit zijn goede oog. Vervolgens licht hij zijn ooglapje op en wrijft ook daar tranen weg. Hij vermant zich snel.

Black Jack: (beslist)

Het wordt tijd om mijn bemanning bij elkaar te roepen.

Hij loopt naar de voorgrond en kijkt met de handen boven de ogen (of met een verrekijker) nadrukkelijk naar het publiek.

Black Jack: (luid)

Alle hens aan dek ! Kom uit die klamme hangmatten, stelletje suffe sidderalen !

Er verschijnt een flinke laag mist op het toneel. Achtereenvolgens wankelen stuurman Balielkluiver, scheepskok Scheurbuik en maatje Galgenaas het toneel op. Ze kunnen ook eventueel vanuit de zaal opkomen.

Balielkluiver:

De stuurman is gekleed in donker hesje, een gestreept shirt en een lange broek met bretels. Op zijn hoofd draagt hij een muts of een zwarte steek. Zijn wapeniging bestaat uit een korte sabel en een pistool. Hij heeft een opvallend kompas bij zich.

Dit kompas kan gemaakt worden van een kleine sigarenkist met een koperkleurige sluiting. Schilder het kistje aan de buitenzijde goudkleurig. Aan de binnenzijde een kartonnen cirkel aanbrengen met daarop een windroos. Met smal latje (bijvoorbeeld van een ijslolly) en een splitpen kan een flinke kompasnaald worden gemaakt. Plak aan de binnenkant van het deksel een spiegeltje of een laagje aluminiumfolie.

Scheurbuik:

De kok is een morsig type met een dikke buik. Hij is gekleed in een witte voorschoot vol vlekken, een geruit hemd met opgestroopte mouwen en een lange broek. Op zijn hoofd draagt hij een bonte zakdoek met een knoop in elk van de vier punten. Hij is gewapend met een overdreven grote pollepel en een vieze theedoek.

Galgenaas:

Dit is het jongste en kleinste lid van de bemanning: brutaal en ondeugend. Hij is gekleed in een kniebroek en een gestreept shirt. Zijn bewapening bestaat alleen uit een korte sabel. Hij slooft zich voortdurend uit om vooral niet onder te doen bij de volwassenen.

De bemanningsleden stellen zich naast elkaar op met gezicht naar het publiek gericht. Ze geeuwen overdreven en krabben zich overal ongegeneerd.

Black Jack loopt voor het rijtje op-en-neer en inspecteert de groep. Hij blijft voor de stuurman staan. Deze springt direct in de houding.

Baliekluiver: (luid)

Stuurman Baliekluiver present !

Black Jack: (streng)

Alles wel aan boord, stuur ?

Baliekluiver: (enthousiast)

We liggen mooi op koers, kapitein ! Ik houd een oogje in het zeil.

Black Jack knikt goedkeurend en loopt door naar de kok. Deze springt in houding en salueert met zijn pollepel.

Scheurbuik: (luid)

Scheepskok Scheurbuik present !

Black Jack: (belangstellend)

Zo kokkie, wat schaft de pot ?

Scheurbuik: (aanprijzend)

Ik heb vandaag een keuzemenu samengesteld.

Menu A: scheepsbeschuit, gezouten vis en water.

De andere bemanningsleden trekken een bedenkelijk gezicht.

Galgenaas: (zeurend)

Nee hè, elke dag hetzelfde !

De kok geeft Galgenaas een mep om hem terecht te wijzen.

Black Jack: (prikkelbaar)

Wat is het andere menu ?

Scheurbuik: (luchtig)

Menu B: scheepsbeschuit mét meelwormen, gezouten vis mét maden en water vol algen en watervlooien ! Kortom: de échte zeemanskost !

De rest van de bemanning maakt kokhalzende gebaren en geluiden. Galgenaas braakt overdreven in de openstaande hutkoffer. De kok slaat verongelijkt de armen over elkaar en keert hen demonstratief de rug toe. De kapitein loopt hoofdschuddend door naar Galgenaas. Die kan niet stilstaan van enthousiasme.

Galgenaas: (dolblij)

Scheepsmaatje Galgenaas present ! Wanneer gaan we weer vechten en plunderen kap'tein ?

Black Jack: (streng)

Alles op z'n tijd, maatje !

Black Jack stelt zich voor zijn bemanning op. De stuurman roept de kok en de scheepsmaat tot de orde.

Black Jack: (plechtig)

Mannen, we moeten weer het ruime sop kiezen !

Galgenaas begint te juichen en krijgt van de kok een flinke mep met de pollepel om hem koest te houden.

Black Jack: (nadrukkelijk)

We moeten drie taken vervullen !... We hebben daarvoor tot volle maan de tijd. Geen moment te verliezen dus !

(opzwepend)

Haal het anker op !

De overige bemanningsleden barsten in juichen uit. Baliekluiver kijkt bedenkelijk naar Pim en Tina en wenkt de kapitein dichterbij. Samen lopen ze naar de voorzijde van het toneel, nieuwsgierig gevolgd door de rest van de bemanning. De stuurman knikt in de richting van de kinderen.

Baliekluiver: (fluisterend)

We zitten met die twee opgescheept... Ze weten te veel ...

Iedereen kijkt indringend in de richting van de kinderen. Die grijpen elkaar bibberend van angst vast. Scheurbuik zwaait veelbetekenend met zijn pollepel.

Scheurbuik: (gretig)

Laten we soep van ze koken !

Galgenaas sluipt naar voren en maakt een gebaar van hals afsnijden.

Galgenaas: (vals)

Laten we ze kielhalen !

De kapitein kijkt hen één voor één aan en begint dan door de gelagkamer te ijsberen. Hij neemt het interieur goed in zich op. Zijn maats volgen al zijn bewegingen nauwlettend.

Black Jack draait zich plotseling om naar de kinderen.

Black Jack: (snauwend)

Van wie is deze tent ?

Tina: (stamelend)

Van Tom O'Malley.

Pim komt instemmend knikkend achter de rug van zijn zus tevoorschijn.

Pim: (nadrukkelijk)

Ja...en hij is familie van de beroemde piratenkoningin Grace O'Malley.

De bemanning schrikt zichtbaar. Black Jack kijkt verrast en loopt naar het portret boven de schouw.

Black Jack: (bewonderend)

Grace O'Malley...als ik het niet dacht...Wat een moordwif !

(spijtig)

Ik had haar graag eens willen ontmoeten...

Hij voegt zich weer bij zijn bemanning.

Black Jack: (beslist)

We nemen die twee mee op onze reis !

De bemanning reageert geschokt. Galgenaas kijkt verlekkerd naar Tina.

Galgenaas: (begerig)

Die meid ook ?

Scheurbuik geeft hem meteen een mep om hem tot de orde te roepen.

Scheurbuik: (belerend)

Vrouwen en wijn zijn de geváarlijkste klippen, snotneus !

Baliekluiver: (waarschuwend)

Kapitein, denk aan het oude zeemansgezegde...

(plechtig)

Vrouwen onder het zeil, brengen onheil !

Scheurbuik beaamt dit vol vuur. Galgenaas kijkt sceptisch. Black Jack trekt langzaam zijn sabel en richt de punt beurtelings op keel van Baliekluiver en Scheurbuik.

Black Jack: (dreigend)

Ik weet nóg een oude zeemansspreuk, zeurende zeekomkommers...

(heel nadrukkelijk)

Wil je geen gezeik, geef dan de kapitein áltijd gelijk...

(dreigend)

Begrepen ?

De hele bemanning knikt overdreven onderdanig.

Scheurbuik: (huichelachtig)

Ik zeg altijd: hoe meer zielen, hoe meer vreugd !

Black Jack steekt bedaard zijn sabel terug en klopt zijn maten vriendelijk op de schouders.

Black Jack: (zelfverzekerd)
Mooi !
(geheimzinnig)
Ze leveren namelijk een mooi losgeld op...

De bemanning is meteen weer enthousiast. De kapitein wijst dreigend naar Tina.

Black Jack: (snauwend)
Kun je schrijven ?

Tina knikt bevestigend.

Black Jack: (bevelend)
Ga dan zitten en schrijf op !

Tina gaat snel aan de gelagtafel zitten, op de voet gevolgd door Pim. Ze pakt haar notitieboekje en pen. Black Jack loopt heen-en-weer de voorgrond met de handen op de rug. Hij denkt diep na en begint dan te dicteren. Tijdens het dicteren pauzeert hij zo nu en om zinnen te formuleren. Zijn bemanning luistert vol bewondering naar zijn volzinnen.

Black Jack: (plechtig)
*Waarde heer O'Malley,
De kinderen zijn momenteel in onze macht.
In ruil voor hun veilige terugkeer,
eisen wij een losgeld van 1000 gouden dukaten.
Wij komen bij de eerstvolgende volle maan terug.
Zorg dat het geld er is anders
worden de kinderen voorgoed bij
de bemanning van de Medusa ingelijfd.
Als vergelding zullen we bovendien
uw herberg plunderen en in brand steken !*

*Was getekend,
Kapitein Black Jack
en bemanning.*

Na de laatste woorden applaudisseert de bemanning vol trots. Black Jack neemt deze hulde met een lichte buiging in ontvangst. Vervolgens pakt hij de pen van Tina, bekijkt het schrijfgerei achterdochtig en zet dan krachtig zijn handtekening. Daarna scheurt hij het briefje uit het notitieboek en hangt het duidelijk zichtbaar bij het schilderij op de schouw.

Black Jack: (voldaan)
Zo, dat vinden ze straks wel.

Hij wijst op Pim en Tina.

Black Jack: (bevelend)
En nu meekomen jullie !

Pim: (angstig)
Waar gaan we heen ?

Black Jack: (raadselachtig)
We moeten eerst de ogen terugbrengen...

De kinderen kijken elkaar niet begrijpend aan.

Black Jack: (ongeduldig)
Dat leg ik jullie onderweg nog wel uit !

Hij slaat Balielkluiver op de schouder.

Black Jack: (bevelend)
Stuur, zet de koers uit en hijs de zeilen !

Balielkluiver haalt zijn kompas tevoorschijn en klapt het open. Hij zoekt de juiste richting en wijst tenslotte naar de rechterkant van het toneel.

Balielkluiver: (luid)
Alle zeilen bijzetten ! Hard naar stuurboord !

Black Jack: (opzwepend)
Zijn we er klaar voor, mannen ?!

De bemanning reageert vol enthousiasme. Ze trekken hun sabels en kruisen die plechtig.

Black Jack: (luid)
Vrijheid !

Balielkluiver: (geestdriftig)
Varen !

Scheurbuik: (luid)
Vreten !

Galgenaas: (vol bravour)
Vrouwen !

De anderen kijken hem geringschattend aan, waarop hij schaapachtig begint te lachen. Dan zet de bemanning uit volle borst een stoer zeemans/kaperslied in (bijvoorbeeld "Al die willen te kaap'ren varen.") In polonaise verlaten ze vervolgens via de linkerkant het toneel, de kinderen meesleurend. Er volgt een harde donderslag en eventueel drijft een flinke laag mist binnen. Het toneel ligt er een moment verlaten bij. Dan klinkt vanuit de coulissen gestommel. De waard verschijnt aan de rechterkant in ochtendjas of nachtkleding, eventueel met lange slaapmuts. Hij heeft een blaker met kaars of een lantaarn zijn hand. Luid geuwend kijkt hij de gelagkamer rond.

Waard: (twijfelend)

Ik dacht dat ik wat hoorde...

Hij houdt de lantaarn / blaker omhoog en kijkt nog eens speurend rond. Hij ziet de geopende fles op de tafel liggen en loopt er haastig heen.

Waard: (verbaasd)

Wat krijgen we nou ?...De kurk is eraf ...Wie heeft er aan het flessenscheepje gezeten ?...

Hij pakt het flesje op en bekijkt het grondig in het licht.

Waard: (verwonderd)

Vreemd...de kapitein is verdwenen !

Hij pakt het gedicht erbij en leest de laatste regels hardop voor.

Waard: (peinzend)

Zou de vloek soms...

Hij kijkt ongerust naar het scheepje in zijn hand en dan naar de rechterkant van het toneel. Vervolgens legt hij het flessenscheepje haastig neer en rent naar rechts. Hij zet zijn hand aan zijn mond en roept in de richting van de coulissen.

Waard: (luid)

Pim ! Tina !

Hij luistert eerst ingespannen en herhaalt vervolgens de roep. Als een reactie uitblijft, begint hij handenwringend door de gelagkamer heen-en-weer te lopen.

Waard: (wanhopig)

Ze zijn weg !... Ik was er al bang voor... Wat moet ik nou doen ?...

Hij loopt nerveus in de richting van de open haard en ziet dan ineens de dreigbrief van Black Jack hangen. Met trillende handen pakt hij het van de schoorsteenmantel en gaat aan de gelagtafel zitten. Hij neemt met gefronste gezichtsuitdrukking de inhoud door.

Waard: (spellend)

Waarde heer O'Malley, ...enz. (zie inhoud brief)

Waard: (wanhopig)

Duizend gouden dukaten !Waar moet ik zoveel geld vandaan halen ?

Hij slaat de handen voor het gezicht en blijft met diepgebogen hoofd mistroostig zitten. Vanaf de rechterzijde komt na enige tijd Grace O'Malley heel rustig binnen. Haar komst wordt eventueel voorafgegaan door het binnendrijven van laaghangende mist. Grace is op dezelfde wijze gekleed als het portret boven de schouw. De waard merkt haar aanwezigheid niet op. Ze kijkt een tijdje vol medelijden naar hem.

Grace: (vriendelijk)
Zijn er problemen, Tom ?

De waard schrikt op uit zijn sombere gepeins en springt overeind.

Waard: (stamelend)
Grootmoeder Grace ! Vergeef me mijn ongastvrijheid...Ik heb u niet binnen horen komen.

Grace: (glimlachend)
Wij geesten komen en gaan zonder geluid te maken...
(bezorgd)
Wat scheelt eraan, jongen ?

De waard overhandigt haar eerbiedig de dreigbrief.

Waard: (somber)
Leest u maar.

Grace neemt de brief aan en leest hem hoofdschuddend door. Na afloop laat ze een afkeurend gesis horen en gooit de brief nijdig op de grond.

Grace: (minachtend)
Kapitein Black Jack ! Die achterbakse zuipschuit !

Om haar afkeer kracht bij te zetten, spuugt ze krachtig op de grond.

Waard: (verbaasd)
Kent u hem ?

Grace: (luchtig)
Ik heb hem tijdens mijn leven gelukkig nooit ontmoet.
Maar de geestenwereld is klein...Het verhaal gaat dat hij en zijn bemanning
gevangen worden gehouden door één of andere krachtige vloek.

De waard kijkt verrast op en pakt het rolletje perkament van de tafel.

Waard: (hoopvol)
Gaat dit gedicht soms over die vloek ?

Grace neemt de tekst snel door en fluit bewonderend.

Grace: (met ontzag)
Geen twijfel mogelijk...

Waard: (wanhopig)
Hij is dus weer op roverspad ! Wat is die Black Jack van plan ?

Grace: (peinzend)
Hij zal proberen de wensen te vervullen en zo de vloek op te heffen.

Hij heeft daarvoor de tijd tot de volgende volle maan. Als het niet lukt, zal de vloek opnieuw in werking treden. Dan verdwijnt Black Jack weer voor eeuwen van het toneel...

De waard loopt handenwringend heen-en-weer.

Waard: (ongerust)

Lopen de kinderen ondertussen gevaar ? En onze herberg ?

Grace trekt sabel / pistool en zwaait daar woest mee in het rond.

Grace: (fel)

Dat nooit ! Niemand moet het wagen om aan het bezit van de O'Malleys te komen !

De waard deinst geschrokken terug. Grace bedaard weer en steekt haar wapen(s) weg.

Grace: (nadenkend)

Betekenen die kinderen veel voor je ?

De waard knikt bevestigend en veegt snel zijn tranen weg met de theedoek.

Waard: (ontroerd)

Ik mag ze erg graag...

Grace knikt begrijpend en klopt hem bemoedigend op de schouder.

Grace: (beslist)

Dan zal ik over ze waken alsof ze bij onze familie horen.

Terwijl beiden even in gedachten verzonken blijven staan slaat de klok drie maal.

Grace: (spijtig)

Black Jack heeft de wind mee. Het is tijd om mijn anker te lichten...

(troostend)

Alles komt goed jongen...

Ze heft haar hand ten groet en loopt naar de linkerkant. Eventueel de mist weer laten opkomen. Juist voordat ze het toneel verlaat, houdt de waard haar staande.

Waard: (ontroerd)

Grootmoeder Grace...

Grace draait zich om kijkt hem vragend aan.

Waard: (hartelijk)

Dank u wel....

Grace keert glimlachend op haar schreden terug en klopt hem bemoedigend op de schouder.

Grace: (hartelijk)

Daar zijn we toch familie voor...

Grace ziet het flessenscheepje op de tafel liggen. Ze pakt het op en bekijkt het nog eens nauwkeurig.

Grace: (beslist)

Dit neem ik trouwens mee. Het kon nog wel eens van pas komen...

Ze heft nogmaals haar hand ten groet. Met het scheepje in de hand loopt ze naar de linkerzijde en verlaat het toneel, eventueel omgeven door een wolk mist.

De waard staart een tijdje naar de plaats waar ze verdwenen is. Dan pakt hij de blaker/lantaarn en sloft naar de rechterzijde.

Waard: (zuchtend)

Wát een nacht....

Dan verlaat hij met hangende schouders het toneel. Het licht vervolgens sterk dimmen.

Samenvatting scène 3 t/m 5**(ALLEEN IN ZICHTZENDING!!)**

De piraten en kinderen belanden in een museum met oude kunst. Het pronkstuk wordt gevormd door een groot Maria-beeld uit de 15e eeuw. Ooit had het beeld ogen van diamanten, maar die zijn door Black Jack en zijn bemanning gestolen. Sindsdien wordt het beeld “De blinde Madonna” genoemd.

Als eerste opdracht weten de kinderen met grote vindingrijkheid de ogen terug te plaatsen in het gezicht.

Vervolgens reist de groep door naar het chique hotel “Palace” om daar hun verborgen goudschat op te halen. Daar is juist de jaarlijkse talentenjacht aan de gang. De piraten vallen midden in de show binnen. De kinderen weten de situatie te redden en laten de piraten optreden als muziekgroep. Ze winnen zelfs de eerste prijs: een wedstrijdbeker.

’s Nachts halen ze hun schat van 1000 gouden dukaten op, die al eeuwen in de oude schouw van het hotel verstopt zit.

Daarna zetten ze koers naar de “Piratequeen” om het losgeld voor Pim en Tina op te halen. Ze worden op de hielen gezeten door Grace O’Malley.

(ALLEEN IN ZICHTZENDING SAMENGEVAT!!)

SCÈNE 6: de herberg

Het decor is hetzelfde als in scène 1. Tom O'Malley zit met gebogen hoofd en met de handen voor het gezicht aan de gelagtafel. Na een tijdje pakt hij diep zuchtend het dreigbriefje van de tafel.

Waard: (wanhopig)

Duizend dukaten !...Ik heb ze niet !

Hij kijkt naar het portret van Grace O'Malley op de schouw.

Waard: (verwijtend)

En grootmoeder Grace laat zich ook niet zien...

(hoofdschuddend)

Ik zal die geesten nooit begrijpen...

Direct daarna klinkt een luide knal (let op de timing !). De piraten met de kinderen in hun midden verschijnen hoestend en proestend aan de linkerkant (eventueel in een wolk van mist). De waard springt op en deinst terug naar de rechterkant. De piraten slaan het stof van hun kleren en rekken zich ongegeneerd uit. De kinderen zwaaien blij naar hun vriend, maar worden stevig vastgehouden door Galgenaas en Scheurbuik.

Black Jack loert naar de waard en trekt langzaam zijn sabel. De andere piraten nemen een afwachtende houding aan. De kapitein neemt zijn hoed af en maakt een sierlijke buiging.

Black Jack: (spottend)

Gegroet, O'Malley !

De waard staart hem vol ontzag aan.

Waard: (stamelend)

Jij bent Black Jack...

Black Jack komt dreigend dichterbij en houdt de punt van zijn sabel onder de kin van de waard.

Black Jack: (nadrukkelijk)

Kapitein Black Jack voor jou, klunzige kreeft !

Waard: (benauwd)

Kapitein...Black Jack...

De kapitein laat zijn sabel zakken en knikt goedkeurend.

Black Jack: (quasi vriendelijk)

Braaf !

Hij steekt rustig zijn sabel weg en slaat de armen over elkaar.

Black Jack: (streng)

Laten we meteen van wal steken...Heb je het losgeld ?

De kinderen en de bemanning wachten gespannen af. De waard schudt mistroostig zijn hoofd en laat zijn lege handen zien. Galgenaas stompt verheugd Scheurbuik aan. Black Jack ijsbeert hoofdschuddend op de voorgrond met de handen op de rug. Plotseling blijft hij staan en kijkt taxerend rond in de gelagkamer.

Black Jack: (quasi spijtig)
Jammer...Je weet wat er dan gebeurt...
(bevelend)
Mannen, plunderen en platbranden !

De bemanning reageert met gejuich. Scheurbuik en Galgenaas rennen naar de open haard en halen er fakkels uit. De kinderen grijpen elkaar angstig vast. De waard kijkt nagelbijtend rond. Achter hem verschijnt Grace O'Malley met getrokken pistool en sabel.

Grace: (luid)
Stop ! Waag het niet !

De piraten verstijven en deinzen terug.

Black Jack: (stamelend)
Grace O'Malley, de piratenkoningin...

Grace: (kil)
Laat deze herberg en zijn bewoners met rust !
(dreigend)
Anders loopt het slecht met jullie af !

De piraten knikken braaf. Galgenaas en Scheurbuik gooien hun fakkels op de grond. Grace zwaait met haar pistool.

Grace: (dreigend)
Laat die kinderen gaan...

De piraten kijken elkaar vragend aan. Black Jack knikt kort met duidelijke tegenzin. Galgenaas duwt de kinderen in de richting van Grace. Ze worden met open armen door de waard opgevangen.

Grace steekt haar sabel weg en haalt het flessenscheepje tevoorschijn. Ze houdt het goed zichtbaar in de hoogte. De piraten kijken er verontrust naar.

Grace: (streng)
Jullie tijd is bijna om...

De bemanning wordt duidelijk zenuwachtig.

Grace: (plechtig)
Zijn de drie wensen vervuld ?

De bemanning kijkt bedenkelijk en probeert weg te sluipen. De kapitein vermant zich en schraapt zijn keel.

Black Jack: (beslist)

De diamanten hebben we teruggebracht !

Grace: (kil)

En het bloedgeld...?

De piraten maken afwerende gebaren. Black Jack probeert het geldkistje achter zijn rug te verbergen. Grace richt tergend langzaam haar pistool op het hoofd van de kapitein.

Grace: (ijskoud)

Zou je nóg een ooglapje willen ?...

De kapitein voelt aan zijn goede oog, slikt hoorbaar en schudt ontkennend het hoofd. Aarzelend haalt hij het kistje tevoorschijn.

Grace: (beslist)

Dit bloedgeld wordt een losgeld voor jullie zelf...Geef het aan mij...

Black Jack kijkt vertwijfeld naar zijn bemanningsleden, maar die halen machteloos hun schouders op. Heel voorzichtig loopt de kapitein naar Grace en overhandigt haar het kistje. Daarna rent hij terug naar de anderen. Grace geeft het kistje direct door aan de waard.

Grace: (vriendelijk)

Hier jongen, deze dukaten zijn voor jou. Knap onze herberg ermee op !

De waard neemt het kistje stralend in ontvangst. Grace zoekt in haar zakken en haalt een gouden munt tevoorschijn. Ze laat hem nadrukkelijk aan de piraten zien en gooit hem dan demonstratief in het kistje.

Tom: (dolblij)

Dank u, grootmoeder Grace !

Grace: (zakelijk)

En dan tot slot...Hebben jullie een eerlijk werk verricht ?

De piraten kijken elkaar wanhopig aan en schudden ontkennend het hoofd.

Grace: (dreigend)

Dan laat ik de vloek opnieuw in werking treden...

De piraten vallen huilend op hun knieën en heffen smekend hun handen op.

Black Jack: (smekend)

Genade !

Baliekluis: (smekend)

We willen niet meer terug in die fles !

Grace schudt haar hoofd en houdt het flessenscheepje omhoog.

Grace: (plechtig)

*Jullie zijn kapers op de kust,
nog steeds op roof en buit belust.
Ik verdoem jullie tot eeuwig zwerven,
zonder genade te verwerven....*

De piraten maken zich steeds kleiner van angst. Tina en Pim beginnen drukgebarend te overleggen met de waard. Die luistert aandachtig toe en beduidt hen dan in te grijpen.

Tina: (flink)

Eén moment nog...

Grace kijkt verstoord, maar de waard tikt haar geruststellend op de arm.

Tina: (kordaat)

De vloek kán nog opgeheven worden...

De piraten kijken hoopvol op, maar Grace schudt nijdig haar hoofd.

Grace: (geprikeld)

Hoezo ? Ze hebben de laatste opdracht niet vervuld !

Pim stelt zich voor de piraten op en kijkt hen één voor één doordringend aan.

Pim: (streng)

Willen jullie je leven beteren ?

De piraten kijken elkaar vragend aan en knikken dan heftig instemmend.

Baliekluiver: (beslist)

We halen bakzeil !

Black Jack: (luid)

We willen álles doen !

Pim en Tina knikken goedkeurend naar elkaar.

Tina: (beslist)

Mooi !...Geef ons dan jullie wedstrijd beker !

De bemanning reageert geschokt. Galgenaas klemt de beker krampachtig vast. Scheurbuik gaat beschermend voor hem staan met de pollepel in de aanslag.

Galgenaas: (smekend)

Alsjeblief, niet onze beker...Die hebben we...

Pim: (nadrukkelijk)
... éérlijk verdiend !

Het duurt even voordat de betekenis hiervan tot iedereen doordringt. Black Jack en Baliekluiver zijn de eersten die het snappen. Hun gezichten klaren op en omhelzen elkaar verheugd. Galgenaas en Scheurbuik staren verbaasd en ongelovig naar hun maten. Ze worden door hen haastig op de hoogte gebracht. Galgenaas kijkt nog wantrouwig, maar wordt door Scheurbuik in de richting van de kinderen geduwd. Heel aarzelend overhandigt hij de beker aan Tina. Scheurbuik ontfermt zich daarna troostend over het scheepsmaatje.

Tina: (triomfantelijk)
Dit is het bewijs voor hun laatste opdracht.

Pim: (nadrukkelijk)
Deze wedstrijd beker hebben ze éérlijk verdiend !

Grace: (wantrouwig)
Waarmee dan ?

Tina: (opzwepend)
Jongens, geef een demonstratie ! Zing een piratenlied !

Pim: (aanmoedigend)
Zet 'm op ! Jullie vrijheid hangt er vanaf !

De piraten stellen zich zenuwachtig naast elkaar op. Scheurbuik geeft met zijn pollepel drie maten vooraf. Ze zingen het zeemanslied waarmee ze wedstrijd hebben gewonnen (of een ander opzwepend zeemanslied) .

De kinderen en de waard deinen en klappen mee op de tekst. Grace reageert eerst afstandelijk, maar komt ook langzaam wat lossier. Na afloop van het aanstekelijke optreden applaudisseren de kinderen en de waard enthousiast. De piraten wachten gespannen de reactie van Grace af, maar die laat eerst niets blijken.

Grace: (waarderend)
Niet slecht, voor een stelletje windbuilen...

Alle aanwezigen reageren opgelucht.

Grace: (tevreden)
Driemaal is scheepsrecht. Hiermee is de laatste opdracht vervuld...
(plechtig)
Ik verlos jullie van de vloek !

Terwijl iedereen begint te juichen, overhandigt zij het flessenscheepje plechtig aan Black Jack. Hij neemt het eerbiedig aan en steekt het dan triomfantelijk in de hoogte.

Grace: (dreigend)
Maar ik waarschuw jullie: houd je koers recht ! Anders weet ik jullie te vinden...

De piraten knikken overdreven braaf. Grace neemt haar hoed af en maakt een zwierige buiging voor Tina en Pim.

Grace: (vriendelijk)

De O'Malley's staan bij jullie in het krijt... Ik wens jullie een behouden vaart, kinderen !

De kinderen raken zichtbaar ontroerd door dit compliment. Grace kijkt aandachtig rond in de gelagkamer en richt zich dan tot de waard.

Grace: (ontroerd)

Maak er wat moois van...Het ga je goed, jongen !

Daarna verlaat ze snel het toneel via de linkerkant (eventueel in een wolk van mist). Iedereen zwaait haar uitbundig na. Tom en de kinderen omhelzen elkaar. De piraten wachten bescheiden op wat er gebeuren gaat.

Tina: (nieuwsgierig)

Wat ga je met hen doen ?

Waard: (beslist)

Ik neem ze in dienst ! Ze gaan mij helpen mijn droom waar te maken.

Hij maakt een wijds gebaar om zich heen.

Waard: (enthousiast)

Dit wordt het mooiste piratenmuseum van heel Ierland !

Tina: (blij)

Lang leve Grace en Tom O'Malley !

Alle aanwezigen herhalen deze kreet luid.

Pim: (opzwepend)

Hoera voor "The Piratequeen" !

Alle aanwezigen herhalen deze kreet luid.

De piraten juichen uitbundig en kruisen hun sabels.

Black Jack: (luid)

Vrijheid !

Baliekluis: (blij)

Varen !

Scheurbuik: (vergenoegd)

Vreten !

Galgenaas: (aarzelend)

Vr...

De anderen kijken hem streng aan. Scheurbuik klopt veelbetekenend met de pollepel in de palm van zijn hand. Galgenaas giechelt ondeugend.

Galgenaas: (enthousiast)
Vriendschap !

Scheurbuik geeft Galgenaas een aai over zijn bol. De waard en de kinderen lachen hartelijk en schudden de piraten de hand. Scheurbuik likt vervolgens overdreven zijn lippen en wrijft vergenoegd over zijn dikke buik.

Scheurbuik: (overmoedig)
Een rondje voor de hele zaak ?!

Iedereen juicht instemmend. In polonaise verlaten alle spelers het toneel.
EINDE